C/2024/6290

21.10.2024

# Publicarea unei comunicări privind aprobarea unei modificări standard a caietului de sarcini al unei denumiri din sectorul vitivinicol, menționată la articolul 17 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei

(C/2024/6290)

Prezenta comunicare este publicată în conformitate cu articolul 17 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei ([1]).

COMUNICAREA APROBĂRII UNEI MODIFICĂRI STANDARD

**„Côte Rôtie”**

**PDO-FR-A0199-AM01**

**Data comunicării: 25.7.2024**

## DESCRIEREA ȘI MOTIVELE MODIFICĂRII APROBATE

### 1. Arealul geografic și zona situată în imediata vecinătate

În capitolul I din caietul de sarcini al denumirii „Côte Rôtie”, în secțiunea IV, „Zone și locuri în care sunt realizate diferitele operațiuni”, se completează punctul 1, „Arealul geografic”, și punctul 3, „Zona situată în imediata vecinătate”, cu o trimitere la Codul geografic oficial din 1 ianuarie 2023, fără alte schimbări.

Această modificare a redactării face posibilă trimiterea la arealul geografic în raport cu versiunea Codului geografic oficial aflată în vigoare în 2023, publicată de INSEE, precum și asigurarea delimitării arealului geografic din punct de vedere juridic.

Se adaugă aceeași trimitere în documentul unic, la rubricile „Arealul geografic” și „Condiții suplimentare – zona situată în imediata vecinătate”.

### 2. Etichetare

Capitolul I din caietul de sarcini al denumirii „Côte Rôtie” se completează în secțiunea XII, „Norme de prezentare și de etichetare”, punctul 2, „Dispoziții speciale”. Textul include acum normele de etichetare care se referă la unitatea geografică mai extinsă „Vignobles de la Vallée du Rhône”, în conformitate cu condițiile stabilite în acordul semnat între organismele de protecție și de gestionare în cauză. Această mențiune trebuie să figureze în același câmp vizual cu toate mențiunile obligatorii și să fie tipărită cu caractere de același tip și de aceeași culoare ca și cele ale denumirii, fără ca dimensiunile acestei mențiuni să depășească două treimi din cele ale denumirii.

Această modificare se include în secțiunea „Condiții suplimentare – Etichetarea” din documentul unic.

### 3. Obligații legate de declarare

Se actualizează capitolul II din caietul de sarcini al denumirii „Côte Rôtie”, obligațiile operatorilor de a transmite declarații către organismul de protecție și de gestionare devenind compatibile cu planul de control al denumirii.

Această actualizare nu vizează documentul unic.

### 4. Trimitere la organismul de control

Se actualizează capitolul III secțiunea II din caietul de sarcini al produsului, „Trimitere la organismul de control”, precizându-se că verificarea respectării caietului de sarcini trebuie să se efectueze pe baza unui plan de control aprobat și de către un organism terț care oferă garanții de competență, imparțialitate și independență, acesta fiind delegat de INAO.

([1]) JO L 9, 11.1.2019, p. 2.

Această actualizare nu vizează documentul unic.

DOCUMENT UNIC

1. **Denumirea (Denumirile)**

Côte Rôtie

2. **Tipul indicației geografice**

DOP – Denumire de origine protejată

3. **Categoriile de produse viticole**

1. Vin

3.1. *Cod pentru Nomenclatura combinată*

— 22 – BĂUTURI, LICHIDE ALCOOLICE ȘI OȚET

2204 – Vinuri din struguri proaspeți, inclusiv vinurile îmbogățite cu alcool; musturi de struguri, altele decât cele de la poziția 2009

4. **Descrierea vinului (vinurilor)**

SCURTĂ DESCRIERE TEXTUALĂ

Denumirea de origine „Côte Rôtie" este rezervată vinurilor liniștite roșii. Vinurile prezintă o tărie alcoolică naturală minimă în volume de 10,5 %. În etapa ambalării, vinurile prezintă un conținut de acid malic mai mic sau egal cu 0,4 grame per litru. În etapa ambalării, vinurile prezintă un conținut de zaharuri fermentabile (glucoză și fructoză):

— mai mic sau egal cu 3 grame per litru pentru vinurile care prezintă o tărie alcoolică naturală în volume mai mică sau egală cu 13,5 %;

— mai mic sau egal cu 4 grame per litru pentru vinurile care prezintă o tărie alcoolică naturală în volume mai mare de 13,5 %.

— După îmbogățire, tăria alcoolică totală în volume a vinurilor nu depășește 13 %.

— Valorile pentru aciditatea totală, pentru aciditatea volatilă neprecizată și pentru dioxidul de sulf total sunt cele stabilite de normele Uniunii.

Denumirea de origine controlată „Côte Rôtie" se aplică numai vinurilor roșii. Culoarea lor închisă, aproape neagră, caracteristică soiului Syrah N, dobândește în timp nuanțe de grena. Aroma lor îmbină complexitatea și eleganța cu note de fructe negre și de mirodenii și, uneori, de violetă, atunci când soiul Viognier B este prezent în cupaj. În urma învechirii, aroma dezvoltă note ușor afumate (de prăjit, cafea, cacao etc.) și de fructe coapte sau confiate. La degustare, structura este caracterizată de taninuri catifelate, îmbinate cu o rotunjime mai pronunțată atunci când se utilizează soiul Viognier B, care, în mod convențional, se vinifică prin cupajarea strugurilor până la un procent mic. Caracterul catifelat al taninurilor favorizează, de asemenea, utilizarea unor metode tradiționale de vinificație care implică macerarea ciorchinilor întregi de struguri, zdrobiți ușor cu un capac scufundat.

Caracteristici analitice generale

— Tăria alcoolică totală maximă (% în volume) —

— Tăria alcoolică dobândită minimă (% în volume)

— Aciditatea totală minimă —

— Aciditatea volatilă maximă (în miliechivalenți per litru) —

— Conținutul total maxim de dioxid de sulf (în miligrame per litru) —

5. **Practici vitivinicole**

5.1. *Practici oenologice specifice*

1. Metoda de cultivare

— Vița-de-vie prezintă o densitate minimă de plantare de 6 000 de butuci la hectar.

— Fiecare butuc dispune de o suprafață maximă de 1,70 metri pătrați. Această suprafață se obține înmulțind distanțele dintre rânduri cu spațiul dintre butuci.

— Distanța dintre rânduri nu poate fi mai mare de 2 metri.

Vița-de-vie este tăiată cu cel mult zece ochi pe butuc, utilizându-se următoarele tehnici:

— tăiere scurtă (metoda „Gobelet" cu maximum 5 cepuri pe butuc, „cordon de Royat" cu 1 sau 2 corzi);

— tăiere Guyot simplă.

În cursul anului de conducere a viței-de vie, numărul maxim de 10 ochi pe butuc este interpretat ca fiind numărul de după îndepărtarea mugurilor, realizată cel târziu la 1 iulie.

Vinurile sunt obținute din struguri culeși manual. Ciorchinii de struguri sunt transportați întregi până la locul de vinificație.

2. Practică oenologică specifică

Este interzisă utilizarea de bucăți de lemn.

În afara dispoziției menționate mai sus, vinurile trebuie să respecte, în ceea ce privește practicile oenologice, cerințele existente la nivelul Uniunii și în Codul rural și al pescuitului maritim.

5.2. *Producții/Randamente maxime*

1. 46 de hectolitri la hectar

6. **Arealul geografic delimitat**

Recoltarea strugurilor, vinificarea și maturarea vinurilor sunt realizate pe teritoriul următoarelor comune din departamentul Rhône, pe baza Codului geografic oficial din 2023: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône și Tupin-et-Semons.

7. **Soiul/soiurile de struguri de vinificație**

Viognier B

8. **Descrierea legăturii (legăturilor):**

Descrierea factorilor naturali care contribuie la legătură

Situată la extremitatea nordică a vastei regiuni viticole cu denumirea de origine controlată „Côtes du Rhône", denumirea de origine controlată „Côte Rôtie" reprezintă totodată cel mai nordic punct în care se găsește soiul Syrah N.

În cadrul organizării denumirilor de origine controlate din valea Ronului, „Côte Rôtie" face parte din clasa de vinuri „Crus des Côtes du Rhône".

Aflate la aproximativ 40 de kilometri la sud de Lyon, de-a lungul limitei estice a Masivului Central, plantațiile viticole sunt situate pe pante foarte abrupte, deasupra malului drept al Ronului, fiind orientate spre sudul orașului Vienne. Această topografie impresionantă creează un peisaj variat, în care influența umană este esențială, întrucât oamenii încearcă să îl utilizeze într-un mod optim.

Arealul geografic se limitează la 3 comune din departamentul Rhône: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône și Tupin-et-Semons.

În valea „Côte Blonde” și în locuri similare, unde parcelele au soluri de culoare deschisă, eroziunea substratului dă naștere unor nisipuri argiloase sau de tip „Arzel” foarte delicate și instabile, care nu pot fi cultivate decât dacă sunt ținute de ziduri de piatră fără mortar, numite la nivel local „cheys”.

În valea „Côte Brune” sau în zonele în care parcelele au soluri similare, caracterizate de o culoare mai închisă, solul mai argilos permite un grad mai mare de stabilitate. Prin urmare, coastele dealurilor sunt constituite din terase înguste sau „chaillées”, care formează un fel de trepte, vița-de-vie fiind cultivată pe terasele relativ plate.

Clima, numită „Lyonnais”, este semi-continentală, deși această zonă este cea mai nordică parte a văii Ronului care beneficiază de influența Mării Mediterane. Adesea suflă un vânt nordic, care se numește la nivel local „Bise”. Orientarea generală sud-est a plantațiilor viticole le conferă acestora un aspect relativ adăpostit și însorit.

Descrierea factorilor umani care contribuie la legătură

Vița-de-vie care aparține de „Côte Rôtie” se numără probabil printre cele mai vechi din valea Ronului. Există numeroase dovezi ale vechimii acestor plantații, în special în situl arheologic din Saint-Roman-en-Gal, care se învecinează cu plantațiile viticole „Côte Rôtie” și este renumit pentru numeroasele sale mozaicuri descoperite în ruinele unor vile romane.

Una dintre aceste lucrări plastice ilustrează o scenă cu recoltarea și zdrobirea strugurilor și etanșarea unui borcan (mozaic care ilustrează calendarul agricol, începutul secolului al treilea, Muzeul Saint Germain-en-Laye – proveniență: Saint-Romain-en-Gal). La momentul respectiv, borcanele de vin erau etanșate cu ajutorul unui material rășinos și numite „picatum”. Vinurile în sine erau cunoscute sub denumirea „Allobrogica”. [A. Ferdière – *Les campagnes en gaule romaine* (Zonele rurale din Galia romană) – pagina 87, volumul 2].

Prin urmare, dezvoltarea inițială a plantațiilor viticole din această regiune a fost probabil legată de Pax Romana, care a permis ca alobrogii, al căror teritoriu cuprindea o parte din malul drept al Ronului, vizavi de Vienne, să obțină cetățenia romană și, în același context, să obțină dreptul de a planta viță-de-vie. „Allobrogica” se bucura de o mare popularitate la începutul secolului Antoninilor (secolul al II-lea e.n.).

În Evul Mediu, transportarea acestor vinuri din valea Ronului către nordul Franței era dificilă din cauza taxelor exorbitante percepute de orașele din valea Ronului care trebuiau traversate pe drum, în special Lyon și Mâcon. [R. Dion – *Histoire de la vigne et du vin en France* (Istoria viței-de-vie și a vinificației în Franța)].

Pentru a depăși acest obstacol, în secolul al XVII-lea au fost dezvoltate rute comerciale pe râul Loara către Paris pentru vinurile din valea Ronului. În apropiere de Condrieu, valea Ronului este separată de valea Loarei doar de aproximativ 40 de kilometri, care pot fi traversați printr-o trecătoare prin masivul Pilat. Mai spre nord, canalele Briare și Loing fac legătura între Loara și Sena, pentru a ajunge la Paris.

„Côte Rôtie” a cunoscut o dezvoltare înfloritoare în această perioadă, dar, începând cu secolul al XIX-lea, dificultățile au venit în serie. În primul rând, filoxera a distrus o mare parte din plantațiile viticole, după cum s-a evidențiat în scrierile unui alsacian care călătorea de-a lungul văii Ronului în 1893: „Renumitele plantații viticole din trecut sunt aproape distruse; tot ce a mai rămas sunt câțiva butuci de pe pantele din Côte Rôtie, Ampuis și Condrieu” [Jean Felbert, *Histoire d'une famille alsacienne* (Istoria unei familii alsaciene) – A. Picard et Raan].

După aceea, Primul Război Mondial și industrializarea văii Ronului au redus drastic forța de muncă disponibilă pentru cultivarea pantelor abrupte, unde există foarte puțin spațiu pentru cai și căruțe sau echipamente mecanice.

Astfel, de-a lungul secolului al XX-lea, plantațiile viticole aproape că au dispărut. Renașterea plantațiilor viticole „Côte Rôtie” a început abia în anii 1960.

Până în 2010, plantațiile viticole au acoperit din nou suprafața pe care o ocupau de-a lungul istoriei înainte de criza cauzată de filoxeră.

Enciclopedia Roret (1921) sugerează că, la începutul secolului al XX-lea, numai vinurile din comuna Ampuis (și cele din Verinay sau Verenay, care au fost ulterior încorporate în Ampuis) erau eligibile pentru a purta denumirea „Côte Rôtie”.

Cu toate acestea, comunele Ampuis și Tupin-Semons au fost incluse inițial în arealul geografic al denumirii de origine controlate „Côtes du Rhône” la 19 noiembrie 1937; denumirea de origine controlată „Côte Rôtie” a fost recunoscută pentru aceste două comune abia odată cu Decretul din 18 octombrie 1940.

Decretul de modificare din 21 decembrie 1966 a extins arealul geografic pentru a include comuna vecină Saint-Cyr-sur-le-Rhône.

Cea mai mare parte a populației de viță-de-vie aparține soiului Syrah N, „sérine" sau „seriné", un soi emblematic al acestui areal viticol. În 1921, enciclopedia Roret a precizat că „seriné noir, corbeille noire și damas noir sunt predominante în faimosul areal viticol Côte Rôtie". Testele de ADN (JM. Boursicot – INRA, Montpellier) au dovedit, între timp, că soiul Syrah N a apărut în regiunea Rhône, din soiurile Mondeuse B și Dureza N.

De asemenea, proximitatea plantațiilor viticole care aparțin de denumirea de origine controlată „Condrieu", cu aceleași împrejurări în ceea ce privește soiul Viognier B, explică parțial practicile care au permis, încă din cele mai vechi timpuri, plantarea acestui soi pe plantațiile viticole „Côte Rôtie".

La începutul secolului al XVII-lea, se produceau și vinuri albe „Côte Rôtie", însă acest produs a fost abandonat rapid, având în vedere proximitatea prestigioaselor denumiri de origine controlate „Condrieu" și „Château-Grillet".

Prezența istorică a soiului Viognier B în populația de viță-de-vie este un indiciu al acestei producții.

Ipoteza cea mai acceptată în legătură cu originea denumirii acestui areal viticol este că denumirea se referă la verile în care pantele sunt „pârlite" (*rôtis*) de soare.

Cea mai veche consemnare scrisă a utilizării denumirii „Côte Rôtie" datează cel puțin din 1698 [„A journey to Paris in the year 1698" (O călătorie la Paris în anul 1698) de Martin Lister – ediția în limba franceză a fost tradusă și publicată în 1873].

Reputația plantațiilor viticole „Côte Rôtie" este construită în principal în jurul reputației a două văi mici. În legătură cu vinurile din districtul Lyon, enciclopedia Roret (1921) precizează următoarele: „Cele mai apreciate vinuri roșii sunt obținute în comuna Ampuis, împărțită în două părți numite Côte Brune și Côte Blonde".

În mod similar, *Atlas de la France vinicole* (Atlasul plantațiilor viticole din Franța) de L. Larmat conține o hartă a arealului viticol care include, pe lângă denumirile locurilor înregistrate, denumirile „Côte Blonde" și „Côte Brune", separate de pârâul Fontgent.

Dintre numeroasele legende despre originea reputației acestor două „Côtes", una este foarte poetică. Se spune că acestea ar fi fost numite de un nobil din Ampuis care avea două fiice, una fiind șatenă și cealaltă blondă. O altă explicație, mai științifică, explică diferența pe baza originii geologice a substratului în care crește vița-de-vie.

„Côte Blonde" are un substrat compus în principal din gnais. De-a lungul timpului, aceste roci au dat naștere unor soluri silicioase de culoare deschisă, adesea recalcificate de depuneri de loess de pe platou.

Pe de altă parte, „Côte Brune" se află pe un substrat de micașisturi pe care s-au dezvoltat, de-a lungul timpului, soluri mai puțin silicioase/mai argiloase, mai bogate în fier și cu o culoare mai închisă. Parcelele cultivate cu un amestec al soiurilor Syrah N și Viognier B sunt întâlnite mai des pe „Côte Blonde" decât pe „Côte Brune".

În 2009, suprafața de producție ocupa aproximativ 250 de hectare, cu o producție anuală medie de aproximativ 10 000 de hectolitri împărțită între aproximativ o sută de producători, printre care se numărau aproximativ șaizeci de unități de vinificație individuale. Denumirea de origine controlată „Côte Rôtie" se aplică numai vinurilor roșii.

Culoarea lor închisă, aproape neagră, caracteristică soiului Syrah N, dobândește în timp nuanțe de grena.

Aroma lor îmbină complexitatea și eleganța cu note de fructe negre și de mirodenii și, uneori, de violetă, atunci când soiul Viognier B este prezent în cupaj.

În urma învechirii, aroma dezvoltă note ușor afumate (de prăjit, cafea, cacao etc.) și de fructe coapte sau confiate.

La degustare, structura este caracterizată de taninuri catifelate, îmbinate cu o rotunjime mai pronunțată atunci când se utilizează soiul Viognier B, care, în mod convențional, se vinifică prin cupajarea strugurilor până la un procent mic. Caracterul catifelat al taninurilor favorizează, de asemenea, utilizarea unor metode tradiționale de vinificație care implică fermentarea în butoaie a ciorchinilor întregi de struguri, zdrobiți ușor cu un capac scufundat. Pe malul drept al Ronului, combinația dintre o mezoclimă cunoscută ca „Lyonnais", o situație topografică cu pante foarte abrupte deasupra râului Ron și condițiile geologice și pedologice de origine metamorfică, din cauza cărora este necesară o intervenție umană permanentă pentru dezvoltarea armonioasă a teraselor și a zidurilor, oferă soiului Syrah N, cel mai important soi al denumirii de origine controlate „Côte Rôtie", și soiului Viognier B condiții optime de dezvoltare și de maturizare și permite producerea unui vin roșu original care îmbină robustețea și eleganța.

Aceste două soiuri, plantate la limita habitatului lor, își pot exprima potențialul dacă sunt cultivate pe parcele delimitate cu atenție de pe pante cu o orientare optimă, protejate de efectele negative ale vânturilor reci.

Vechimea acestui areal viticol preroman este egalată doar de reputația arealului, care este cunoscut sub denumirea „Côte Rôtie" cel puțin din secolul al XVII-lea.

Transmiterea practicilor viticole care utilizează pari și conservarea solurilor fragile din loess și gnais, micașisturi și migmatite prin construirea de terase sau de ziduri de piatră au făcut ca acest areal viticol să își păstreze caracterul specific încă din antichitate. Acest aspect, împreună cu peisajul asociat, contribuie la renumele legendar al arealului, bazat în special pe dualitatea „Côte Brune" și „Côte Blonde", legată de contrastele de la nivelul solurilor, al practicilor vitivinicole și al structurii vinurilor.

Păstrând tradiția recoltării manuale a strugurilor, viticultorii din „Côte Rôtie" contribuie la menținerea originalității și a caracteristicilor acestor plantații viticole situate pe coaste de deal.

Expunerea acestor pante pârlite la soare explică probabil originea denumirii „Côte Rôtie".

Pe lângă trimiterile din lucrările multor autori din antichitate, printre care medicul Celsus, naturistul Plinius cel Bătrân, istoricul Plutarh, agronomul Columella și poetul Martial, care menționează Allobrogica, un vin din Vienne produs în Allobroges, unul dintre cele mai vechi documente referitoare la reputația consacrată a vinurilor din Ampuis datează din 1592. În anul respectiv, locuitorii comunei l-au întâmpinat pe Laurent de Maugiron însoțit de Ducele de Mayenne, cărora le-au „prezentat renumitul lor vin" [*Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois* (Istoria și genealogia familiei Maugiron, în regiunea Vienne), 1257-1767, de H. de Terrebasse Ed. 1905].

Reputația vinurilor „Côte Rôtie" este rezumată într-o ediție din 1781 a *Histoire naturelle de la province du Dauphiné* (Istoria naturală a provinciei Dauphiné) (prefață – volumul 1 – Faujas de Saint-Fonds): Vinurile „Côte Rôtie" (și cele din Hermitage) se bucură de mult timp de o reputație solidă, binemeritată datorită detaliilor specifice ale soiurilor de struguri și datorită expunerii plantațiilor viticole care le produc și practicilor de cultivare a acelor plantații."

Mai târziu, în aceeași lucrare, două pasaje laudă reputația acestui vin, descris de primul consilier executiv al localității Vienne (februarie 1780) ca fiind cel mai bun vin din Vienne și ca fiind un egal al celor mai măreț vinuri franceze.

Această reputație este adesea indisolubil legată de cea a celorlalte vinuri din nordul Côtes du Rhône, după cum demonstrează acest pasaj din *Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne* (Tratat teoretic și practic privind cultivarea viței-de-vie) (volumul 1 – Chaptal, Parmentier, Dussieux – 1801): „Vinurile celebre din Hermitage, Côte Rôtie și Condrieu sunt produse pe pantele limitrofe Ronului."

Reputația acestui vin crește în mod constant prin forța calității și a fineții sale și, mai ales, a peisajului, un areal viticol spectaculos recunoscut ca denumire de origine controlată din 1940. De asemenea, acest vin se remarcă la nivelul întregii zone viticole datorită pieței anuale de vinuri din Ampuis, care se organizează din 1928.

9. **Alte condiții esențiale (ambalarea, etichetarea, alte cerințe)**

Cadrul juridic:

În legislația națională

Tipul condiției suplimentare:

Derogare privind producția în arealul geografic delimitat

Descrierea condiției:

Zona situată în imediata vecinătate, definită prin derogare pentru vinificare și pentru elaborarea vinurilor, este constituită din teritoriul următoarelor comune, pe baza Codului geografic oficial din 2023:

— Departamentul Ardèche: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Tournon-sur-Rhône și Vion;

— Departamentul Drôme: Beaumles Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitz, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes pe teritoriul comunei Mercurol, Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône și Tain-l'Hermitz;

— Departamentul Isère: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel și Vienne;

— Departamentul Loire: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf și Vérin;

— Departamentul Rhône: Condrieu, Les Haie, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe și Saint-Romain-en-Gal.

Cadrul juridic:

În legislația națională

Tipul condiției suplimentare:

Dispoziții suplimentare privind etichetarea

Descrierea condiției:

a) Pe eticheta vinurilor care beneficiază de denumirea de origine controlată poate figura denumirea unei unități geografice mai mici, cu condiția:

— să fie vorba despre un loc înscris în cadastru;

— să figureze în declarația de recoltă.

b) Pe eticheta vinurilor care beneficiază de denumirea de origine controlată poate figura denumirea unității geografice mai extinse „Cru des Côtes du Rhône" sau „Vignobles de la Vallée du Rhône". Condițiile de utilizare a denumirii unității geografice mai extinse „Vignobles de la Vallée du Rhône" sunt precizate în acordul semnat între diversele organisme de protecție și de gestionare în cauză. Această mențiune trebuie să figureze în același câmp vizual cu toate mențiunile obligatorii și să fie tipărită cu caractere de același tip și de aceeași culoare ca și cele ale denumirii, fără ca dimensiunile acestei mențiuni să depășească două treimi din cele ale denumirii.

**Link către caietul de sarcini**

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e